

Sygn. akt II K 1257/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2023 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Dominik Mąka

Protokolant: Karolina Rzeszowska-Świgut

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 19 maja 2023 roku oraz 22 czerwca 2023 roku sprawy T. S. syna J. i K. z domu M. urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w okresie do dnia 04 kwietnia 2017 r. do dnia bliżej nieustalonego w nieustalonym miejscu pełniąc funkcje prezesa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przywłaszczył pomierzone mu rzezy ruchome należące do ww. spółki w postaci telefonu marki S. (...) wraz z karta SIM, tabletu marki H. (...) cali o łącznej wartości 3099, 60 zł, czym działano na szkodę (...) sp. z o.o.

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.

uniewinnia oskarżonego T. S. od czynu zarzucanego aktem oskarżenia, a kosztami procesu obciąża oskarżyciela substydiarnego;

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1257/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	T. S.	T. S. został oskarżony o to, że w okresie od dnia 4 kwietnia 2017 roku do dnia bliżej nieustalonego w nieustalonym miejscu pełniąc funkcje prezesa zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przywłaszczył powierzone mu rzeczy ruchome należące do ww. spółki w postaci telefonu marki S. (...) tabletu marki H. (...) cali o łącznej wartości 3099,60 złotych czym działano na szkodę (...) sp. z o.o. tj. o popełnienie przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. CZYNU NIE PRZYPISANO	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
T. S. w 2016 i 2017 roku przebywał w związku konkubenckim z M. R.. W związku z tym faktem T.	Wyjaśnienia T. S. k. 276		

<p>S. zawarł znajomość z jej ojcem T. R..</p>			
<p>T. R. w 2016 roku namówił T. S. do objęcia stanowiska prezesa zarządu w spółce (...). Spółka ta miała zajmować się sprzedażą nieruchomości położonych na terenie powiatu (...). T. S. mimo sprawowania funkcji prezesa zarządu tej spółki, tak naprawdę nie był osobą decyzyjną, gdyż wszelkie decyzje w spółce realnie podejmował T. R..</p>	<p>Zeznania J. R. k. 275, k. 277-279, k. 84- 85 akt związkowych</p> <p>Wyjaśnienia T. S. k. 276</p> <p>Odpis uzasadnienia wyroku w sprawie (...)</p> <p>Wypis z aktu notarialnego 6309/2016 – k. 9-28 akt związkowych</p>		
<p>W trakcie sprawowania funkcji prezesa zarządu spółki Vermont (...) T. S. zawarł umowy o świadczenie usług komunikacyjnych. T. S. owe umowy zawarł w imieniu spółki (...). Na podstawie tych umów T. wszedł w posiadanie między innymi telefonu marki S. (...), tabletu marki H. (...) czy laptopa marki H.. T. S. pomimo zawarcia tych umów na rzecz spółki, nie wprowadził owych przedmiotów do dokumentacji księgowej spółki. Fakt ten był akceptowany przez T. R., który zezwolił T. S. do prywatnego użytkowania tych zakupionych przez spółkę przedmiotów. Zgodnie z tym konsensusem T. S. korzystał z tych sprzętów elektronicznych, udostępniając je czasami do użytkowania swojej</p>	<p>Wyjaśnienia T. S. k. 276</p> <p>Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 55 -63 akt związkowych, k. 227-268 akt związkowych</p> <p>Pisma z firm windykacyjnych k. 64-68 akt związkowych</p>		

<p>konkubinie. Jednocześnie to oskarżony T. S. z własnych prywatnych środków opłacał raty związane z realizacją owych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Oskarżony zaprzestał płatności tych rat dopiero po kradzieży tych sprzętów elektronicznych.</p>			
<p>Wiosną 2017 roku T. S. powziął wątpliwości odnośnie legalności działań przedmiotowej spółki. T. S. w związku z powyższym przestraszył się ewentualnej odpowiedzialności za działania spółki i wsparty radą znajomych/ przyjaciół postanowił wycofać się ze spółki.</p>	<p>Wyjaśnienia T. S. k. 276 Odpis uzasadnienia wyroku w sprawie (...)</p>		
<p>W tym celu T. S. 3 kwietnia 2017 roku złożył oświadczenie o rezygnacji ze stanowiska prezesa zarządu tej spółki. Oskarżony swoje oświadczenie wysłał na adres korespondencyjny spółki, gdzie jednak nie zostało ono odebrane. Kolejno oskarżony chcąc mieć pewność, iż nie jest już osobą odpowiedzialną za spółkę chciał się upewnić, że nie sprawuje już rzeczonyj funkcji. W tym celu kontaktował się z T. R.. T. R. sprawił, iż oskarżony w miesiącach letnich 2017 roku otrzymał oświadczenie o przyjęciu rezygnacji sygnowane podpisem</p>	<p>Oświadczenie T. S. wraz z potwierdzeniem odbioru k. 7 – 8 Pisma T. S. do KRS k. 67-68,k.70-72,k.76-77 Pisma T. S. do B. R. k. 73,k.80-81 Wyjaśnienia T. S. k. 276 Odpis uzasadnienia wyroku w sprawie (...)</p>		

<p>jedynego formalnego udziałowca spółki.</p>			
<p>Mimo to T. S. dalej nie był wykreślony z tej funkcji w KRS. Chcąc uniknąć odpowiedzialności za działania spółki (...) wielokrotnie zwracał się do sądu rejestrowego o jego wykreślenie z rzeczonoego rejestru odnoszącego się do spółki (...). Jego działania przez długi czas okazywały się być bezskuteczne.</p>	<p>Pisma T. S. do KRS k. 67-68,k.70-72,k.76-77</p> <p>Pisma T. S. do B. R. k. 73,k.80-81</p> <p>Wyjaśnienia T. S. k. 276</p>		
<p>Przez ten czas T. S. dalej pozostawał w posiadaniu rzeczonych sprzętów elektronicznych. Pomimo złożenia rezygnacji z funkcji prezesa T. S. z własnych środków pieniężnych opłacał raty za te urządzenia. Nie spotkało się to zresztą ze sprzeciwem T. R., z którym był wówczas jeszcze w dobrych stosunkach,. Także inne osoby związane ze spółką nie wzywały wówczas oskarżonego do zwrotu tych przedmiotów.</p>	<p>Wyjaśnienia T. S. k. 276</p>		
<p>Sytuacja zmieniła się w październiku 2017 roku kiedy to unaoczniał się konflikt T. R. z T. S.. Wówczas to, a konkretnie 22 października 2017 roku T. R. pozbawił T. S. wolności, stosował wobec niego przemoc fizyczną w celu zmuszenia do konkretnych działań, spowodował u niego</p>	<p>Odpis wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu w sprawie (...) k. 57-64</p> <p>Odpisy wyroków skazujących T. R. k. 173-192</p> <p>-279, k. 84- 85 akt związkowych</p> <p>Wyjaśnienia T. S. k. 276</p>		

<p>obrażenia ciała. Wówczas też T. R. polecił swoim córkom kradzież sprzętów elektronicznych znajdujących się w posiadaniu oskarżonego.</p>	<p>Odpis uzasadnienia wyroku w sprawie (...)</p>		
<p>M. R. i A. R. tego samego dnia na polecenie swojego ojca dokonały kradzieży szeregu ruchomości, będących w posiadaniu T. S., w tym przedmiotów wziętych na spółkę (...), a to laptopa H., telefonu marki S. (...) tabletu marki H. (...) cali.</p>	<p>Odpis wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu w sprawie (...) k. 57-64 Wyjaśnienia T. S. k. 276 Odpis uzasadnienia wyroku w sprawie (...)</p>		
<p>Niedługo po odzyskaniu przez T. S. wolności, złożył on zawiadomienie o popełnieniu na jego szkodę przestępstwa. W toku czynności śledczych T. R. został tymczasowo aresztowany, a w toku przeszukania jego pomieszczeń znaleziono laptopa spółki. W rzeczonym procesie nie ustalono miejsca przechowywania przez T. R. owego tabletu ani telefonu komórkowego.</p>	<p>Odpowiedź T. S. na wezwanie (...) (...) k. 86,k.68-82 akt związkowych Wyjaśnienia T. S. k. 276 Odpis uzasadnienia wyroku w sprawie (...)</p>		
<p>W maju 2018 roku, gdy trwał jeszcze proces T. R., funkcje prezesa zarządu spółki Vermont (...) objął J. R.. Osoba ta jest związana z T. R. na polu biznesowym. W czasie zapoznawania się z dokumentacją spółki (...) odkrył, iż T. S. w okresie sprawowania funkcji prezesa zarządu spółki zawarł umowy</p>	<p>Wezwania T. S. do zwrotu przedmiotów stanowiących mienie spółki k. 85 Dowód wysyłki laptopa k. 90 Wydruk z KRS T. R. & J. R. k. 255-272 Częściowo zeznania J. R. k. 275, k. 277-279, k. 84- 85 akt związkowych</p>		

<p>o świadczenie usług telekomunikacyjnych imieniem (...) (...). W związku z powyższym J. R. wezwał T. S. do zwrotu tych przedmiotów.</p>	<p>Wyjaśnienia T. S. k. 276</p>		
<p>Oskarżony T. S. niezwłocznie po otrzymaniu tego wezwania, poinformował J. R., iż nie może zwrócić tych przedmiotów objętych aktem oskarżenia, z uwagi na ich kradzież. Dodatkowo w następnym dniu T. S. upewniając się, iż jest już wykreślony w KRS, chcąc uniknąć zarzutu przywłaszczenia laptopa, dostosował się do wezwania i zwrócił go spółce. Oskarżony był w posiadaniu tego sprzętu z uwagi na jego zwrot w postępowaniu karnym.</p>	<p>Wezwania T. S. do zwrotu przedmiotów stanowiących mienie spółki k. 85</p> <p>Odpowiedź T. S. na wezwanie (...) (...) k. 86,k.68-82 akt związkowych</p> <p>Dowód wysyłki laptopa k. 90</p> <p>Wyjaśnienia T. S. k. 276</p> <p>Odpis uzasadnienia wyroku w sprawie (...)</p> <p>Oględziny płyty CD k. 123-124 akt związkowych</p>		
<p>T. S. ma 37 lat. Oskarżony jest kawalerem, nie mającym nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony jest z zawodu logistyką kierownicą. Aktualnie T. S. jest osobą bezrobotną, zajmuje się opieką nad matką. Oskarżony leczyl się psychiatrycznie z uwagi na skutki zdarzenia z dnia 22 października 2017 roku. T. S. w chwili czynu miał jednak zdolność rozpoznania jego znaczenia oraz pokierowania swoim postępowaniem. T. S. był także zdolny do samodzielnego</p>	<p>Opinia sądowo – psychiatryczna k. 226-229</p> <p>Wyjaśnienia T. S. k. 276 w zakresie danych osobo poznawczych</p> <p>Karta karna</p>		

prowadzenia obrony. T. S. jest osobą niekaraną.			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego T. S.	T. S. był w niniejszej sprawie na etapie postępowania przygotowawczego kilkukrotnie słuchany w charakterze świadka. Oskarżony swoje wyjaśnienia złożył dopiero na etapie postępowania jurysdykcyjnego, co wynikało z faktu, że oskarżonemu w trakcie dochodzenia nie zdecydowano przedstawić zarzutów. T. S. swoje wyjaśnienia złożył tuż po otwarciu przewodu sądowego. W rzeczonych	

depozycjach oskarżony w sposób szczegółowy odniósł się do całości zdarzeń objętych przedmiotowym aktem oskarżenia. Mianowicie oskarżony wskazał, iż łączyła go relacja partnerska z córką T. R.. Oskarżony przyznał także, iż to na prośbę T. R. został on prezesem zarządu spółki V. (...). T. S. przyznał także, iż chciał on szybko wycofać się ze spółki z uwagi na jego obawy przed poniesieniem odpowiedzialności za rzekomo bezprawne działania tych podmiotów. Oskarżony nie negował w żaden sposób, iż zawarł on imieniem spółki umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie których wszedł on w posiadanie laptopa, telefonu komórkowego oraz tabletu. Oskarżony zarazem wskazał, iż od początku te przedmioty służyły mu do użytku prywatnego. T. S. podał również, iż T. R. wiedział o takim przeznaczeniu tych urządzeń i nie sprzeciwiał się temu. Oskarżony wyjaśnił również, że to on z własnych prywatnych środków opłacał owe umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Oskarżony potwierdził, iż 3 kwietnia 2017 roku złożył oświadczenie o rezygnacji z funkcji członka zarządu. Oskarżony odnosząc się do braku zwrotu tych przedmiotów wraz

ze złożeniem tego oświadczenia, podał, że fakt ten wynikał przede wszystkim z jego wątpliwości odnośnie skuteczności jego rezygnacji, braku uwidocznienia jej w KRS, a w przede wszystkim z uwagi na jego wówczas dobre stosunki z T. R., który w żaden sposób nie nakazał mu zwrotu tego sprzętu, a przeciwnie pozwalał na jego użytkowanie w niezmienionej formie, jak przed złożeniem rezygnacji. W świetle wyjaśnień oskarżonego sytuacja uległa zmianie 22 października 2017 roku, wówczas to T. R. miał pozbawić T. S. wolności, pobić go, a także zlecić kradzieży jego wszystkich przedmiotów elektronicznych. Czynu tego miała dopuścić się między innymi jego ówczesna konkubina M. R.. Dalej T. S. wskazał na żądanie wyartykułowane przez J. R. i jego odpowiedź na nie polegająca na niezwłocznym zwrocie posiadanych przez niego przedmiotów, po upewnieniu się w kwestii wykreślenia w krs jego osoby jako członka zarządu tej spółki. T. S. wskazał także, iż to on opłacał te umowy, aż do pozbawienia posiadania go tych przedmiotów skutkiem kryminalnego działania T. R. i współpracujących z nim

osób. Sąd Rejonowy ocenił, że przedmiotowe wyjaśnienia są wiarygodne i zasługują na poczynienie na ich podstawie szeregu istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zarazem fakt podzielenia wiarygodności tych wyjaśnień sprawił, że brak było potrzeby przeprowadzenia dowodów wnioskowanych przez oskarżonego w szeregu pism procesowych. W tym miejscu należy podkreślić, iż oskarżyciel posiłkowy nie przedstawił choćby cienia dowodu skutecznie podważających wiarygodność depozycji T. S.. Tego rodzaju dowodem nie może być przecież dowód z zeznań J. R.. Świadek ten podał bowiem, iż nie miał on do października 2017 roku żadnych związków ze spółką, a przez to nie posiadał on wiedzy w zakresie charakteru posiadanych przez oskarżonego przedmiotów i ustaleń poczynionych w tej sprawie. Do tego zwrócić należy uwagę, iż Sąd Rejonowy uznał za niewiarygodne oświadczenie J. R. w zakresie jego negacji powiązań biznesowych z T. R. i wpływu T. R. na funkcjonowanie tej spółki. Owe oświadczenia wiedzy pozostawały bowiem sprzeczne nie tylko z wynikami ustaleń

faktycznych poczynionych w sprawie (...), lecz także z zasadami doświadczenie życiowego, kwestią przedłożonych na rozprawie przez T. S. odpisów skróconych z KRS dotyczących innych spółek prawa handlowego. Do tego należy zwrócić uwagę, iż wyjaśnienia T. S. są zbieżne także w całości z dokumentacją znajdującą się w aktach związkowych, na podstawie której oskarżyciel posiłkowy wywodzi dopuszczenia się przez oskarżonego przestępstwa. Ważnym dowodem potwierdzającym prawdomówność T. S. w warunkach tego procesu jest przecież opłacanie owych faktur za te przedmioty pomimo złożenia przez niego oświadczenia o rezygnacji z pełnienia funkcji członka zarządu (...) (...). Okoliczność ta świadczy o istnieniu nieformalnego porozumienia T. S. z T. R. odnośnie losu tego sprzętu elektronicznego, jedynie formalnie pozyskanego przez pokrzywdzoną spółkę. Trzeba podkreślić także, iż oświadczenia wiedzy T. S. odnośnie okoliczności w jakich utracił nad nimi władztwo są w pełni koherentne z odpisem wyroku w sprawie (...) czy uzasadnieniem tego judykatu. W przedmiotowej sprawie oskarżyciel substydatarny nawet nie

uprawdopodobnił faktów wskazujących na niewiarygodność oświadczeń wiedzy T. S.. Przeciwnie owe wyjaśnienia jawią się jako spójne, logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Trzeba również nadmienić, iż oskarżony jeszcze po swoim pobiciu, czynnie starał się o wykreślenie z funkcji członka zarządu. Do tego zwrócić należy uwagę, iż o braku zamiaru przywłaszczenia tych przedmiotów świadczy niewątpliwie niezwłoczne zwrócenie jedynego posiadanego przez siebie sprzętu, po stosownym wezwaniu ze strony prezesa zarządu pokrzywdzonej spółki. Logicznym jest również, że T. S. nie opłacał faktur z tytułu zawartych umów o świadczenie usług, w sytuacji gdy to T. R., a więc osoba mająca stać za pokrzywdzoną spółką dokonała kradzieży tych ruchomości. Dodatkowo wskazać trzeba, iż wyjaśnienia T. S. mają pokrycie w wytworzonych przezeń dokumentach. Faktu tego nie wolno w realiach tego postępowania bagatelizować, albowiem owe pisma oskarżonego zostały sporządzone na długo przed wszczęciem postępowania w niniejszej sprawie. Zasluguje na uznanie także wskazanie przez oskarżonego, iż nawet gdyby w kwietniu

2017 roku chciał zwrócić ten sprzęt – tego nie zrobił z uwagi na funkcjonujący wówczas uzus, do i tak nie mógłby tego skutecznie zrobić, gdyż korespondencja adresowana na adres spółki – nie była odbierana – patrz potwierdzenie k. 7-8, a T. S. nie posiadał wiedzy o aktualnym miejscu pobytu jedyne go formalnego udziałowca tego podmiotu. Godzi się tu zwrócić uwagę, że oświadczenie o przyjęciu rezygnacji zostało przez T. S. uzyskane dopiero po kilku miesiącach, poprzez pośrednictwo T. R.. Kolejno należy zwrócić uwagę na sposób składania depozycji przez oskarżonego. T. S. wyjaśniał rzeczowe. Jego depozycje zawierały dużą ilość szczegółów. Oskarżony na pytania przewodniczącego odpowiadał pewnie, zdecydowanie. T. S. starannie opisywał swój proces decyzyjny i fakty które leżały u podstaw jego działania. Wyjaśnienia te także są pozbawione jakichkolwiek wewnętrznych sprzeczności. Toteż brak było jakichkolwiek argumentów, aby podważyć wersje inkryminowanego zdarzenia, opisaną w wyjaśnieniach T. S., które to Sąd Rejonowy uczynił za podstawę ustaleń faktycznych w tym procesie. Natomiast

		wobec udowodnienia tych wynikających z nich (wyjaśnień) okoliczności, a także braku stosownej inicjatywy dowodowej ze strony oskarżyciela posiłkowego, brak było potrzeby przeprowadzenia dowodów wnioskowanych przez T. S., gdyż owe fakty zostały ustalone na podstawie wyjaśnień oskarżonego, których wiarygodność nie została podważona czy to na skutek działań oskarżyciela subsydiarnego czy to analizy wyjaśnień poczynionych z urzędu.
zeznania złożone przez świadka J. R.	Niską przydatność dla rozstrzygnięcia sprawy miały natomiast zeznania złożone przez świadka J. R.. Świadek ten jak podał został prezesem spółki dopiero w 2018 roku, a wcześniej nie miał wiedzy o wykonywaniu przez T. S. obowiązków prezesa jej zarządu. Zeznania świadka J. R. w dużej mierze opierają się na analizie dokumentacji zawartej w aktach związkowych. Co szczególnie interesujące świadek podał, iż nie miał on wiedzy o kradzieży tych przedmiotów. Świadek zaprzeczył również aby T. R. miał mieć jakikolwiek związek z funkcjonowaniem spółki (...). Świadek ten zaprzeczył także powiązaniu biznesowym z tą osobą. J. R. oświadczył, iż nie ma wiedzy odnośnie	

ustaleń pomiędzy T. R., a T. S. odnośnie sposoby użytkowania tych przedmiotów. Świadek opisał również szczegółowo okoliczności w jakich zwracał się do oskarżonego o zwrot przywłaszczonego mienia, a także opisał następczą postawę w tym przedmiocie T. S.. W tym miejscu należy wskazać, iż zeznania J. R. w dużej mierze są zeznaniami tendencyjnym, obliczonymi na obciążenie T. S.. Znamienne jest tutaj choćby nie zwrócenie uwagi podczas pierwszego przesłuchania, iż inkryminowane sprzęty elektroniczne zostały T. S. ukradzione, o czym musiał on przecież wiedzieć z tytułu odpowiedzi udzielonej mu przez T. S.. Znamienne jest także fakt, iż T. S. już od samego początku procesu w sprawie (...) podawał, iż to T. R. stał za reprezentowaną przez świadka spółką – tu należy odnieść się do jego przesłuchania w tamtej sprawie. Jest to o tyle istotne, że owe depozycje zostały złożone na gorąco w sytuacji, kiedy T. S. nie mógł nawet podejrzewać, iż kilka lat później zostanie złożone zawiadomienie o rzekomym przywłaszczeniu na szkodę oskarżyciela posiłkowego. Dalej przedłożone przez oskarżonego dowody podważają wersję świadka J. R. jakoby miał nie

współpracować biznesowo z T. R.. Jednocześnie należało zwrócić uwagę, iż świadek J. R. zeznawał w sposób emocjonalny, nie ukrywając negatywnego nastawienia do oskarżonego. Świadek w dużym stopniu lawirował odpowiadając na pytania, starając się unikać odpowiedzi prostych, zdecydowanych. Warto również wskazać na pewną niekonsekwencje w zeznaniach świadka. Mianowicie na użytek tego procesu J. R. wskazuje, iż T. S. przestał być prezesem spółki już 3 kwietnia 2017 roku. Podczas gdy w sprawie (...) J. R. oświadczył, iż w oskarżony w chwili kradzieży jako prezes spółki miał prawo do posiadania tych przedmiotów – vide k. 275 akt sprawy – ostatnie zdanie wypowiedzi świadka. To wszystko sprawiło, że Sąd Rejonowy uznał zeznania złożone przez J. R. za wiarygodne tylko i wyłącznie we fragmentach mających pokrycie w nieosobowym materiale dowodowym. Natomiast powyższe okoliczności nakazywały rozstrzygnąć sprzeczności w wyjaśnieniach oskarżonego i zeznaniach świadka na korzyść wyjaśnień złożonych przez T. S.. Dalej należy zaznaczyć, że zeznania J. R. nie były przydatne do ustalenia zasadniczej kwestii w tej sprawie tj.

	charakteru w jakim T. S. władał tymi przedmiotami i kryjącym się za tym faktem przyzwoleniem T. R..	
opinia biegłych psychiatrów H. B. i M. B. (1)	<p>W ocenie Sądu Rejonowego w pełni przydatna dla poczynienia ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie była opinia biegłych psychiatrów H. B. i M. B. (2) ci w sposób kompletny odpowiedzieli na zadane im przez organ procesowy pytania dotyczące zdrowia psychicznego oskarżonego T. S. w chwili czynu jak i jego zdolności do udziału w niniejszym procesie karnym Jednocześnie w toku tego procesu nie ujawniła się żadna okoliczność podważająca kompetencje biegłych do sporządzania tego rodzaju dokumentów procesowych jak również brak było podstaw do powzięcia wątpliwości, co do ich bezstronności w tej sprawie. Sąd nie ma także zastrzeżeń odnośnie obranej przez biegłych metodologii badań oraz zgodności opracowanych przez nich wniosków końcowych z wynikami badania ambulatoryjnego. Opinia ta odpowiada jednocześnie wymogom określonym w sposób negatywny w art. 201 k.p.k. B. ci odpowiedzieli w sposób pełny na wszystkie pytania organu procesowego. Co więcej wnioski końcowe tej opinii</p>	

	<p>odpowiadają wynikom przeprowadzonego przez biegłych badania. W opinii tej brak jest także jakichkolwiek dyskwalifikujących ją sprzeczności. Do tego sposób dojścia do wniosków końcowych został przedstawiony językiem zrozumiałym dla osób nie posiadających wiedzy specjalnej z zakresu psychiatrii. Warto podkreślić, że biegli wydając opinie dysponowali wiedzą odnośnie terapii uzależnień podjętej przez oskarżonego w związku z jego problemami z grami hazardowymi. Stąd też Sąd Rejonowy ustalając okoliczności wymagające wiedzy specjalistycznej związanej ze zdrowiem psychicznym oskarżonego oparł się w pełni na opinii sądowo – psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy M. B. (1) i H. B..</p>	
<p>. załączniki do zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa, pisemne oświadczenia oskarżonego i spółki, odpisy prawomocnych wyroków, a także sporządzonych do nich uzasadnień, dokumentacje przedłożoną przez operatora telekomunikacyjnego, pisma z firm windykacyjnych, informacje KRS</p>	<p>Natomiast jako wiarygodne należało uznać dowody z dokumentów ujawnionych na rozprawie głównej tj. załączniki do zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa, pisemne oświadczenia oskarżonego i spółki, odpisy prawomocnych wyroków, a także sporządzonych do nich uzasadnień, dokumentacje przedłożoną przez operatora</p>	

	<p>telekomunikacyjnego, pisma z firm windykacyjnych, informacje KRS. Przedmiotowe dowody pomimo dużej antagonizacji stron tego procesu w realiach niniejszej sprawy nie były kwestionowane odnośnie ich autentyczności.. Dalej także dokumenty przekazane przez samego oskarżonego nie budzą wątpliwości.. Stąd też Sąd Rejonowy odtworzył stan faktyczny w tej sprawie również na podstawie wyżej wskazanych dowodów.</p>		
	<p>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		T. S.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
T. S. został oskarżony o to, że w okresie od dnia 4 kwietnia 2017 roku do			

dnia bliżej nieustalonego w nieustalonym miejscu pełniąc funkcje prezesa zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przywłaszczył powierzone mu rzeczy ruchome należące do ww. spółki w postaci telefonu marki S. (...) tabletu marki H. (...) cali o łącznej wartości 3099,60 złotych czym działano na szkodę (...) sp. z o.o. tj. o popełnienie przestępstwa z art. 284 § 2 k.k.

W okolicznościach niniejszej sprawy czyn oskarżonego nie wypełnił znamion przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. ani żadnego innego, co musiało skutkować uniewinnieniem T. S. od czynu zarzucanego mu subsydiarnym aktem oskarżenia.

W pierwszej mierze należy zwrócić uwagę na okoliczności w jakich T. S. wszedł w posiadanie tych przedmiotów. Wskazać bowiem należy, iż umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawarł on w imieniu spółki. Niemniej jednak przedmioty te nigdy nie służyły spółce, lecz pozostawały w osobistym posiadaniu oskarżonego. Fakt ten wynikał z nieformalnego konsensusu zawartego między T. R., a T. S. w sytuacji gdy nie byli oni jeszcze zantagonizowani, a T. S. pozostawał

w konkubinacie z jego córką. Okoliczność ta ma duże znaczenie, gdyż Sąd Rejonowy uznał za wiarygodne oświadczenia wiedzy oskarżonego, że to T. R. był szarą eminencją stojącą za spółką (...). Jak już wskazano powyżej T. S. jeszcze występując w roli pokrzywdzonego w sprawie (...) od samego początku wskazywał na decyzyjność T. R. w tej kwestii, a także jego prośbę na objęcie przez T. S. funkcji prezesa tej spółki. Co więcej wskazać trzeba, że pomimo utrzymywania wówczas stałych relacji towarzyskich między T. S., a T. R., ten drugi nigdy nie wezwał go do zwrotu tych przedmiotów. Symptomatyczne w tej kwestii jest także to, że przedmioty te nie zostały wprowadzone do ewidencji spółki, a sam T. S. opłacał z prywatnych środków poszczególne raty za te urządzenia, w tym jeszcze długo po złożeniu przez niego rezygnacji z funkcji prezesa oskarżyciela posiłkowego. E. można skutecznie twierdzić, iż w zasadzie rzeczony mienie od początku stanowiło własność T. S., a jedynie dokumentacja tych umów wskazywała na własność spółki, a faktycznie istniał dorozumiany stosunek obligacyjny pomiędzy stojącym za spółką (...), a oskarżonym T. S.. Przyjęcie tego rozumowania oskarżyciela

posiłkowemu, implikowałoby więc uznanie, iż do przywłaszczenia doszło niezwłocznie po wejściu w posiadanie tych przedmiotów, czego Sąd Rejonowy nie mógł jednak podzielić.

Dalej należy zwrócić uwagi na wątpliwości jakie T. S. powziął w wyniku złożenia przez niego 3 kwietnia 2017 roku rezygnacji z funkcji prezesa zarządu spółki(...) (...). Tu trzeba wskazać na szereg działań jakie T. S. podjął w celu wykreślenia go z zapisów zawartych w KRS, które przez długi czas okazały się bezskuteczne, a wykreślenie oskarżonego nastąpiło dopiero po objęciu stanowiska prezesa zarządu przez J. R.. Do tego oskarżony oświadczenie o przyjęciu rezygnacji otrzymał przecież od jedynego udziałowca spółki w okresie znacznie późniejszym aniżeli jego pierwotne oświadczenie o rezygnacji. Dopiero wówczas mógł więc domniemywać, że jego rezygnacja została przyjęta – co jest istotne dla określenia strony podmiotowej, a i tak trzeba pamiętać, iż dopiero w okresie znacznie późniejszym nastąpiła zmiana w zapisach w KRS. Tu też trzeba dostrzec, że oświadczenie to T. S. otrzymał za pośrednictwem T. R.. W

związku z powyższym T. S. nie był pewny czy jego rezygnacja była rezygnacją skuteczną, Odnieść się tu należy także do szeregu wątpliwości prawnych (przed stosowną nowelizacją ksh) odnośnie sposobu w jakim tego rodzaju rezygnacja przy takim układzie personalnym w spółce winna być złożona.

Następnie koniecznym jest nadmienienie, iż aberracją jest zarzucanie T. S. dopuszczenia się rzeczzonego przywłaszczenia w okresie po 22 października 2017 roku. Wówczas to bowiem rzeczzone urządzenia elektroniczne zostały T. S. skradzione, a więc po tym czasie nie mógł dopuścić się wobec nich aktu animus res sibi habendi. Przez to niejako w realiach tej sprawy kuriozalny jest fakt, iż oskarżyciel posiłkowy zarzucił T. S. jedynie przywłaszczenie tabletu i telefonu komórkowego, pomijając w treści skargi laptopa. Można jedynie domniemywać, iż tego rodzaju działanie było motywowane zwróceniem przez oskarżonego tego urządzenia niezwłocznie po otrzymaniu wezwania ze strony spółki. Niemniej jednak tego rodzaju argumentacja jest błędna w tym zakresie, iż w odniesieniu do tabletu i telefonu T. S. nie był w stanie zwrócić

tych przedmiotów, właśnie z uwagi na kradzież popełnioną przez T. R..

Kolejno o braku zamiaru przywłaszczenia tych przedmiotów świadczy właśnie zachowanie T. S. bezpośrednio po otrzymaniu wezwania do zwrotu tych rzeczy. Wówczas to oskarżony nie bacząc na fakt, iż to on sam opłacał koszty nabycia tego urządzenia, zwrócił na żądanie J. R. ów sprzęt elektroniczny, co przeczy przecież chęci przywłaszczenia tych ruchomości. Do tego należy mieć na względzie, że ten sprzęt był po kradzieży w posiadaniu T. R., a następnie funkcjonariuszy policji. Zatem nie można też twierdzić, iż w realiach niniejszej sprawy T. S. przywłaszczył poprzez usunięcie oprogramowania zainstalowane uprzednio na tym urządzeniu, gdyż nie wykazano w żaden sposób iż to T. S. dokonał usunięcia tego systemu operacyjnego. Do tego ten akt woli T. S. polegający na zwróceniu tego sprzętu był wolny od jakiegokolwiek przymusu i służył jak wiarygodnie wyjaśnił oskarżony właśnie pozbawieniu możliwości uznania, iż jego zamiarem było przywłaszczenie ruchomości formalnie wziętych na spółkę. W ocenie Sądu Rejonowego

okoliczności te świadczą niezbitnie właśnie o braku zamiaru przywłaszczenia tych rzeczy stanowiąc de facto akt odwrotności czynności animus res sibi habendi.

W orzecznictwie podnosi się, iż sam brak zwrócenia uprzednio legalnie posiadanej rzeczy nie może być przecież utożsamiany z jej przywłaszczeniem, gdyż koniecznym jest dokonanie przez oskarżonego jakiegoś aktu władztwa nad tym przedmiotem, który godzi w prawa spółki. W ocenie Sądu Rejonowego nie jest wystarczające w warunkach tej sprawy do przypisania odpowiedzialności za przestępstwo przywłaszczenie jedynie dalszego korzystanie przez oskarżonego z tych przedmiotów pomimo złożenia przez niego oświadczenia o rezygnacji z pełnienia członka zarządu. Po pierwsze oskarżony mógł mieć uzasadnione wątpliwości odnośnie jej skuteczności, co wynikało chociażby z faktu odmowy jego wykreślenia z KRS spółki. Kolejno wskazać należy na wcześniejsze porozumienie oskarżonego z T. R. odnośnie korzystania przez T. S. z tego sprzętu jako sprzętu osobistego. Znamienne jest tutaj dostrzeżenie, iż czasami

ten sprzęt był używany przez M. R.. Do tego sposób używania tego sprzętu do momentu kradzieży nie różnił się w żaden sposób od działań podejmowanych przez oskarżonego do dnia 3 kwietnia 2017 roku. Tym samym należy przyjąć, iż oskarżony nie zdawał sobie sprawy z powinności zwrócenia tego sprzętu wraz z złożeniem oświadczenia o rezygnacji z funkcji członka zarządu. Następnie trzeba dostrzec, iż oskarżony nie miał de facto nawet realnej możliwości zwrócenia tego sprzętu. Tutaj zaznaczyć trzeba, że adres spółki widniejący w KRS był adresem wirtualnym. Do tego oświadczenie o rezygnacji było awizowane. Oskarżony nie znał także miejsca zamieszkania udziałowców spółki, tu przypomnieć należy, iż to T. R. podjął się pośrednictwa w doręczeniu udziałowcowi spółki rezygnacji T. S.. Zatem nie mógł on w sposób realny zwrócić spółce owych urządzeń elektronicznych. Jediną istotną alternatywą było zwrócenie tego sprzętu T. R., który przecież pozostawał wówczas z oskarżonym w przyjaznych stosunkach i w żaden sposób nie zmierzał do odzyskania tego sprzętu. Oczywiście owo zdanie jest wskazaniem jedynie

alternatywy, gdyż tak naprawdę jak podano w ustaleniach faktycznych, T. S. z tych przedmiotów korzystał za wolą osoby, która de facto stała za podmiotem prawa handlowego jakim jest sp. z o.o. (...).

Koniecznym jest nadto dostrzeżenie, iż to T. S. do momentu zaboru owych ruchomości na zlecenie T. R. opłacał z prywatnych funduszy faktury wynikające z przedmiotowych umów. Nie można też twierdzić, że ów akt zaboru T. R. był spowodowany chęcią odzyskania dla spółki tych przedmiotów, gdyż jak wynika z analizy wyroku i uzasadnienia wyroku w sprawie (...) celem działania sprawców był zabór wszystkich urządzeń elektronicznych oskarżonego, celem usunięcia z nich zapisanych na nich danych.

E. biorąc pod uwagę okoliczności tej sprawy nie sposób jest twierdzić, iż czyn oskarżonego polegający na dalszym korzystaniu z owych urządzeń elektronicznych w tych konkretnych okolicznościach mógł być uznany za akt ich przywłaszczenia, a oskarżony T. S. decydując się na dalsze korzystanie i opłacanie tych przedmiotów działał na szkodę tego podmiotu

<p>Wobec wyżej podniesionej argumentacji Sąd Rejonowy w punkcie I wyroku uniewinnił T. S. od czynu zarzucanego aktem oskarżenia.</p>			
<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

<p>Wobec cofnięcia przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego wniosku dowodowego o przesłuchanie w charakterze świadka T. R. brak było podstaw do przeprowadzenia tego dowodu z urzędu, biorąc pod uwagę zasadę kontradiktoryjności procesu karnego, gdzie Sąd nie powinien obierać roli prokuratora i poszukiwać samodzielnie dowodów wskazujących na winę oskarżonego.</p>		
<p>Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>I</p>	<p>Natomiast z uwagi na treść art. 632 k.p.k. Sąd Rejonowy obciążył kosztami tego procesu oskarżyciela subsydiarnego (...) sp. z o.o.. Wskazać należy, iż w przypadku wykazania przez oskarżonego T. S. poniesienia kosztów związanych z uczestnictwem w tej rozprawie nic nie stoi naprzeciwko możliwości postanowienia uzupełniającego w tym przedmiocie. Koniecznym jest jednak aby oskarżony przedstawił spis kosztów poniesionych w wyniku udziału w tym procesie wraz z dowodami wskazującymi na realność ich poniesienia.</p>	

Podpis	